

ת"פ 18675/08/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד חמזה חושיה, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18675-08-17 מדינת ישראל נ' חושיה

ת"פ 44656-05-18 מדינת ישראל נ' חושיה

ת"פ 3761-03-18 מדינת ישראל נ' חושיה

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

חמזה חושיה - הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות המיוחסות לו, בשלושה תיקים התלויים ועומדים נגדו: ת"פ 3761-03-18, ת"פ 18675-08-17 ות"פ 44656-05-18, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

בת"פ 3761-03-18 הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב, לפי סעיפים 413, 413ד(א) ו-413ה לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

הנאשם הורשע בעבירות אלה לאחר שביום 23.3.16 בשעה 3:30 או בסמוך לכך, במגרש חנייה באזור שועפט, התפרץ לרכב מסוג מאזדה, השייך למתלון אשמר חאלד, שבר את חלון הנהג, חיטט בתא הכפפות, ניתק את הכבלים המחוברים למצבר וגנב מצבר שהיה מונח בתא המנוע של הרכב.

בכך גרם הנאשם למתלון נזק בסך של 4,000 ₪.

בת"פ 18675-08-17 הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, שתי עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, שלוש עבירות של היזק לרכוש במזיד, שתי עבירות של התפרצות למגורים/תפילה בכוונה לבצע גניבה ושלוש עבירות גניבה, לפי סעיפים 407(א)+25, 406(ב), 452, 407(ב) ו-384 לחוק העונשין.

האישום הראשון בכתב האישום מתייחס ליום 4.8.17 בסמוך לשעה 03:00, אז ניפץ הנאשם דלת זכוכית במכולת

עמוד 1

"למען הקהילה" בירושלים וגרם לנזק במאות שקלים. שכן הבחין במעשיו של הנאשם והזמין למקום משטרה אשר תפסה את הנאשם בכף.

האישום השני מתייחס ללילה שבין התאריכים 3-4.8.17 בין השעות 23:00-02:50 או בסמוך לכך, אז התפרץ הנאשם לדירת אסתר קוגלמן המתגוררת ברחוב זית רענן בירושלים, בכך שנכנס מדלת הכניסה לדירה כדי לבצע גניבה או פשע. הנאשם תר אחר כל מה שיכול להיגנב, הבחין בשני תיקים ונטל וגנב מתוכם 3,000 ₪.

האישום השלישי מתאר כי ביום 4.8.2017 בין השעות 01:00-03:00 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לבית הכנסת ברחוב דורש טוב ירושלים, בכך ששבר את דלת הכניסה ואת דלת הספרייה כדי לבצע גניבה. הנאשם פיזר על הרצפה כסף קטן וטליתות וגנב סכום של כמה מאות שקלים מקופות הצדקה שהיו במקום.

האישום הרביעי מתאר כי ביום 27.7.17, בסמוך לשעה 04:35, ברחוב בן יהודה בירושלים, התפרץ הנאשם לחנות המשקפיים "קרולינה למקה" בכך שדחף את דלת הזכוכית וחדר פנימה על מנת לבצע גניבה. הנאשם גנב את המזומנים שהיו בקופה, בסך 530 ₪. הוא חיטט במגירות שונות, עקר פנל מכספת במקום, אך לא הצליח לפתוח אותה, משך את חוטי מערכת הצילום והצליח לנתקה. בנוסף גנב הנאשם כ-263 זוגות משקפיים בסכום כולל של כ-60,000 ₪.

כאשר מנקה הרחובות הבחין בנאשם ושאל למעשיו, עזב הנאשם את החנות והשלל באמתחתו ונסע במונית לכיוון שועפט. נהג המונית שילם לנאשם 500 ₪ עבור המשקפיים הגנובים ואמר לנאשם שהנסיעה למחסום - על חשבון.

האישום החמישי מתאר כי בלילה שבין 18-19/6/17 התפרץ הנאשם לחנות לממכר טלפונים ניידים "my phone" באמצעות דחיפת תריס הסורג כלפי מעלה, שבירת חלון הוויטרינה ופירוקו. הנאשם גנב מהחנות 14 טלפונים סלולאריים של חברות שונות בשווי כולל של כ-8000 ₪, אביזרים, מסכים, מטענים, כרטיסי sd, אוזניות, כבלים ורמקולים בשווי כולל של 3,650 ₪.

בת"פ 4465-05-18 הורשע הנאשם בעבירה של איומים ותקיפת עובד ציבור לפי סעיפים 192 ו-382א(א) לחוק העונשין.

בכך הורשע הנאשם לאחר שביום 7.9.17 באגף המעצר בבית משפט השלום בירושלים, תקף את לוחם יחידת נחשון של שירות בתי הסוהר, מור הלל יצחק, לאחר שסירב לבקשתו להעבירו לתא אחר, נוכח עומס בתאי המעצר. הנאשם איים על הלוחם באומרו: "אני אזיין אותך ואסגור איתך חשבון". לוחם הנחשון ביקש מהנאשם לצאת מתאו, ולאחר שהנאשם סירב, כבל את ידיו בהתאם לנהלי שירות בתי הסוהר. אז ירק הנאשם בפניו והחל לקלל בשפה הערבית.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 1.3.18 מלמדנו כי הנאשם רווק בן 23 שנים, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו במחנה הפליטים שועפט ולא עבד. לאחרונה עברה המשפחה לירושלים על מנת לשמור על מזמורה.

הנאשם הוא השני בסדר הלידה במשפחה שבה שבעה ילדים, ושני אחיו הצעירים יותר, בעלי עבר פלילי-בטחוני.

המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה נוכח קשיים כלכליים, ילדי המשפחה מסייעים בכיסוי החובות והורי הנאשם תלויים בו

כלכלית באופן משמעותי.

הנאשם עזב את בית הספר לאחר 6 שנות לימודים וחבר לנוער שולי. לפני שש שנים נפגע בתאונת דרכים בראשו.

כשנה וחצי טרם מעצרו פוטר ממחלקת התברואה בעיריית מודיעין, ומאז מצבו התדרדר.

הנאשם סיפר כי מגיל 15 הוא משתמש בסמים, ולאחר שנעצר על ידי המשטרה הפלסטינית, עבר גמילה בכפייה, במהלכה הוכה, נמנע ממנו מזון ושתיה והוא היה נתון ליחס משפיל. במשך שנה, עובר לעריכת התסקיר, לא השתמש בסמים, אך שתה אלכוהול, אותו הוא רואה כמניע להתנהלותו הבעייתית בעת ביצוע העבירות.

עיון ברישומי הפלילי מעלה כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות ביטחוניות ורכוש, בגין נידון לעונשים מותנים, קנס, פסילת רישיון, צו של"צ ומאסר בפועל.

בשנת 2012 הופנה לשירות המבחן לנוער והצליח להימנע משימוש בסמים, אך לאחר סיום תקופת הפיקוח, חלה התדרדרות במצבו.

במסגרת מעצרו בהליך זה, המליץ שירות המבחן על מעצר עד תום ההליכים.

הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול במסגרת של קהילה לגמילה מסמים והביע נזקקות לטיפול. גורמי הטיפול בבית המעצר דיווחו שהנאשם השתלב בבית מעצר מעשיהו, מזה כשלושה חודשים לוקח חלק בחינוך באגף בכיתת מתחילים, נמצא בקשר עם העובדת הסוציאלית של האגף והתנהלותו חיובית ללא עבירות משמעת. הנאשם סיים השתתפות בקבוצה טיפולית בנושא מודעות ראשונית, אשר עסקה בפיתוח מודעות לדפוסי התנהגות, מחשבה ורגשות. הוא הקפיד להגיע בזמן והשתדל לשמור על מסגרת הקבוצה ועל אף קשיי שפה שבאו לידי ביטוי בקבוצה, היה קשוב ושיתף מעולמו הפנימי. על פי הדיווח, הנאשם היה זקוק להמשך טיפול מעמיק על מנת למנוע חזרה להתנהלות עוברת חוק וקצינת המבחן המליצה לבחון את התאמתו לטיפול במסגרת קהילה טיפולית לגמילה מסמים.

בדיון מיום 11.3.18, נדחתה פרשת העונש והוריתי על העברת הנאשם לראיון קבלה בקהילת "מלכישוע" וביצוע הבדיקות הרפואיות הנדרשות לכך בידי שירות בתי הסוהר.

בהמשך דיווח שירות המבחן כי בראיון הקבלה לקהילת מלכישוע, הנאשם נמצא מתאים לטיפול, והנאשם נקלט לטיפול בקהילה לצעירים "אפיק" במלכישוע ביום 13.5.18.

גורמי הטיפול בקהילה מסרו שהנאשם השתלב היטב במסלול הטיפול, הקפיד על כללי המסגרת ובהמשך דווח על השתלבותו החיובית בקהילת הבוגרים של מלכישוע.

תסקיר משלים מיום 10.2.19 תיאר כי הנאשם השתלב בשלב ג' של הטיפול בקהילה וצעד בכיוון חיובי. הוא יצא מספר פעמים לעבודות מחוץ לקהילה והגיע לביקור בית אחת לשבועיים.

הנאשם שיתף כי הוא חש שביעות רצון מהטיפול, הוא מאמין יותר בעצמו וביכולותיו ובדרך שעובר, ביכולתו להתבונן במניעים העומדים ברקע להתנהלותו ולערוך שינוי בהתנהגותו.

תסקיר מיום 2.6.19 תיאר כי הנאשם סיים את הטיפול בקהילה הטיפולית וביום 24.3.19 עבר לטיפול בהוסטל.

בהוסטל השתתף בשלוש קבוצות טיפוליות, השתלב בשוק העבודה ומסר בדיקות אשר העידו על ניקיון מסמים.

גורמי הטיפול בהוסטל מסרו שהנאשם עובר תהליך משמעותי וחיוני, מגלה יכולת טובה יותר להתמודד עם מצבי לחץ ומשבר ובעת הצורך מבקש עזרה. הוא עובד בפיצוחיה, נענה לגורמי סמכות ועומד בגבולות המוצבים לו.

הנאשם ביטא שאיפות לניהול אורח חיים תקין ללא מעורבות נוספת בפלילים, לקח אחריות מלאה וביטא חרטה באשר לעבירות המיוחסות לו וגילה חשש מהשלכות ההליך הפלילי.

תסקיר אחרון מיום 24.9.19 מלמדנו כי הנאשם סיים את הטיפול בהוסטל ביום 1.8.19, לאחר שהשתלב בו היטב וביצע את המוטל עליו. הוא עבד למחיתו, תפקד היטב בעבודה, הסתגל לתנאי העבודה ועמד במשימות היומיומיות. בדיקות לגילוי שרידי סם נמצאו תקינות.

לאחר סיום הטיפול בהוסטל, הנאשם עבר לדירת מעבר השייכת לקהילה ומפוקחת על ידי מדריך שהנו מכור נקי, עברה נדרש לשלם סכום סמלי. לאחר שבועיים חזר לגור בבית משפחתו, בשל קשיים כלכליים הכרוכים בתשלום הנסיעות, שכר הדירה והמזון, והחל לעבוד עם אחיו באיסוף פחי הקרטונים.

הנאשם ביטא שביעות רצון מהתהליך הטיפולי שעבר וביטא רצון להמשיך בטיפול במטרה לשמר ולקדם את מצבו.

לאור התרשמות שירות המבחן משיתוף הפעולה של הנאשם, מהתהליך הטיפולי המשמעותי, גילוי מחויבות ואחריות לתהליך הטיפולי, העובדה שלא נפתחו לו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירות, המליץ שירות המבחן על עונש שיקומי אשר לא יפגע בתהליך הטיפולי ובעבודתו הנוכחית אשר מהווה גורם מחזק ומשמעותי בתהליך שיקומו.

לפיכך, הומלץ על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב כעונש מחדד גבול, הטלת צו מבחן למשך שנתיים, אשר במסגרתו ישולב בתהליך טיפולי המשכי ושירות המבחן יעקוב אחר מצבו ומאסר על תנאי.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי העבירות שהנאשם הורשע בביצוען פוגעות קשות בקניינם של קורבנות הפריצות ובפרטיותם.

בעבירת האיומים הנאשם פגע בלוחם נחשון, ונראה שהוא סיגל לעצמו התנהגות ביריונית ואלימה כדרך חיים.

בגין כתב האישום בת"פ 3761-03-18, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם של 9-18 חודשי מאסר בפועל. בגין ת"פ 44656-05-18 - לאישום הראשון מתחם שנע בין 8-18 חודשי מאסר, לאישום השני מתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר, לאישום השלישי מתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. לאישום הרביעי- מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר ובגין האישום החמישי- מתחם של 10-36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הדגישה שהנאשם צבר לחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וריצה מאסר למשך 5 חודשים ועברו הפלילי מעיד על גיבוש דפוס עברייני המצריך ענישה הרתעתית. המאשימה הוסיפה שלא נעלם מעיניה ההליך הטיפולי שהנאשם עבר, אך לאור חומרת העבירות בהן הורשע והעובדה שמדובר בשלושה תיקים חמורים, ביקשה למקם את הנאשם במתחם בינוני-גבוה, יחד עם ענישה נלווית ומאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

בנוסף, ביקשה המאשימה להפעיל את המאסרים המותנים שנגזרו על הנאשם בבית המשפט לנוער בירושלים.

הסניגור טען לעומתה, שהנאשם הודה בכל העבירות המיוחסות לו, מתוך מגמה לנקות שולחן ולהתחיל דף חדש בחיים. תסקירי שירות המבחן מעידים על שינוי מהותי בדפוס התנהגותו של הנאשם, מאז החל בהליך השיקומי ולכן יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולא להפעיל את המאסר המותנה.

הסניגור הדגיש כי מגיל צעיר הנאשם סבל מקשיים, אך ההליך השיקומי הביא לתפנית בחייו, הוא החל בעבודה מסודרת ועובד כיום כנהג. הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו והעבירות כולן בוצעו תוך תקופה קצרה ויש להתחשב גם בכך שהיה במעצר של ממש יותר מ-10 חודשים.

לשיטת הסניגור, במצב דברים זה, במיוחד כאשר מדובר באדם צעיר, יליד 1995, יש להעדיף את האינטרס השיקומי של הנאשם ולא לשלוח אותו לבית הסוהר, שם ייחשף להתנהגות עבריינית.

כיום הנאשם חושש מהשלכות ההליך הפלילי על חייו, הוא חש חרטה ופחד ולוקח אחריות- רגשות המעידים על שוני משמעותי בדפוס ההתנהגות שלו. לכן, בנסיבות אלה, יש לסטות מהמתחמים שציינה המאשימה ולגזור על הנאשם עונש צופה פני עתיד.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם בת"פ 3761-03-18

עבירות הפריצה והגניבה מרכב נועדו להגן על הקניין- הן פוגעות בבעלי הרכבים אשר רכביהם נפרצים וניזוקים וכך גם בביטחון ובסדר במרחב הציבורי.

במקרה זה, הנאשם התפרץ לרכב, גרם לו נזק בכך ששבר את החלון, ניתק את הכבלים המחברים למצבר הרכב וחיש ברכב רכוש שיוכל לגנוב. לבסוף, גנב מן הרכב מצבר. שווי הנזק שנגרם למתלונן, בסכום של כ-4000 ₪, ומכאן שמדובר בנזק כלכלי משמעותי.

נראה כי הנאשם תכנן את האירוע לבדו, הוא פעל מתוך כוונה להשיג רווח כספי על חשבוננו של בעל הרכב, תוך שהוא פוגע בקניינו, בפרטיותו, בשגרת יומו ובשלוותו.

בהתחשב בערך המוגן, במידת הפגיעה בו במקרה זה ובנסיבות ביצוע העבירות, ותוך התחשבות בענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים, **נע מתחם העונש ההולם מקרה זה בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 18675-08-17

שלושת האישומים הראשונים בכתב האישום מתארים עבירות התפרצות שהנאשם ביצע בשלוש זירות שונות, אולם הן בוצעו תוך שעות בודדות, כפרץ עברייני אחד ולכן ייקבע עבורו מתחם עונש אחד. שני האישומים האחרים התרחשו במועדים מרוחקים יותר, כשאין בין אירוע לאירוע קשר הדוק, ולכן לכל אחד מהם ייקבע מתחם נפרד.

בעבירות הרכוש הנידונות בתיק זה מוגן הערך החברתי של הגנה על זכות הקניין, אחת הזכויות החוקתיות בישראל. לא רק הקניין נפגע כתוצאה מהן, אלא גם הביטחון האישי, שלווה הנפש והפרטיות של בעלי הנכסים.

שלושת האישומים הראשונים מתארים התפרצות של הנאשם לחנות, לבית כנסת ולדירה פרטית. לחנות המכולת ולבית הכנסת פרץ הנאשם, תוך שבירת דלת הכניסה וניפוץ זכוכית, ובכך גרם נזק, נוסף לסכום שגנב. הנאשם לא נרתע מלחדור לדירה פרטית, לחנות ולבית כנסת, תוך שהוא גונב את כספי הצדקה שנאספו, כשלנגד עיניו הרווח שיגרוף לכיסו, הא ותו לא.

בהתחשב בערכים המוגנים, בחזרה על העבירות ובנסיבות ביצוען, הרי שמתחם העונש ההולם מקבץ זה של עבירות **נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר.**

כל אחד מאישומים הנוספים בכתב אישום זה מתאר עבירות התפרצות לחנויות, תוך שהנאשם גרם נזק לרכוש וגנב סכומי כסף משמעותיים. בהתחשב בנסיבות ביצוע עבירות אלה ובכל השיקולים הנדרשים, **נע מתחם העונש ההולם עבור כל אחד מאישומים אלה בין 8 ל-15 חודשי מאסר.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 44656-05-18

עבירת האיומים בה הורשע הנאשם בתיק זה, נועדה להגן על ביטחונו ושלומו של האדם. עבירה זו פוגעת בשלוות נפשו וביטחונו האישי של האדם המאויים ומעוררת את החשש שהמאיים יוציא את דבריו לפועל והאלימות המילולית תקבל ביטוי פיזי.

בנוסף לעבירת האיומים, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור, בה מוגן הערך של הגנה על עבודתם של עובדי הציבור וביטחונם. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הפגיעה הנובעת מעבירות כלפי עובדי הציבור, וכך פסק בעניין תקיפת מורה:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.7.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו." (ע"פ 4565/13 אמון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] מיום 4.11.13).

נסיבות האירוע במקרה זה מתארות כי בעת מעצרו של הנאשם, לאחר שבקשתו לעבור לתא אחר לא נענתה, איים

הנאשם על לוחם שירות בתי הסוהר ובהמשך ירק עליו. אירוע זה מתאר את חוסר מוראו של הנאשם מפני העובדים האמונים על הטיפול באסירים ועצורים, ליוויים מבתי הסוהר והמעצר לבתי המשפט, ומהווים חלק משמעותי ממערכת אכיפת החוק. בהתנהגותו האלימה של הנאשם שכללה איומים ותקיפה, ניסה לפגוע בעבודתו של לוחם השב"ס, הפר את סדר בבית המעצר ופגע בשלוות נפשו ובטחונו.

מתחם העונש ההולם אישום זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר לריצוי בפועל.

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1995, בן 24 שנה כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על ביצועו, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך את הצורך בניהול משפטו.

חרטתו של הנאשם באה לידי ביטוי גם בתסקירי שירות המבחן, אשר דיווחו כי הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו וביטא חרטה על מעורבותו בפלילים.

לחובת הנאשם עבר פלילי קודם, הכולל שתי הרשעות בעבירות ביטחון ורכוש.

לנסיבות חייו של הנאשם השפעה ניכרת על ביצוע העבירות, אשר רובן נועדו להשגת רווח כלכלי, בהתחשב בכך שהנאשם עזב את בית הספר בגיל צעיר ונדרש לסייע בפרנסת משפחתו. מגיל צעיר הנאשם החל להשתמש בסמים וחבר לחברה שולית, ולאלה וודאי הייתה תרומה להתדרדרותו לעבריינות.

בהתחשב במצבו של הנאשם המגיע ממשפחה המתמודדת עם קשיים כלכליים, ואשר הנאשם מסייע בפרנסתה מגיל צעיר ביותר, הרי שעונש מאסר יפגע בנאשם ובמשפחתו בתחום הכלכלי.

צירוף הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מנחה, כי בהתחשב במתחמי הענישה ההולמים, על הנאשם לרצות עונש מאסר לתקופה משמעותית. אלא, שהתהליך המתואר בפירוט בתסקירי שירות המבחן, מצביע על הליך שיקום משמעותי אשר מלמדנו כי לפנינו אחד המקרים המתאימים לחריגה ממתחם העונש ההולם ולקביעת עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, כאמור בסעיף 40ד לחוק העונשין.

העבירה האחרונה שהנאשם ביצע במסגרת כתבי האישום המצורפים היא מיום 7.9.19. מאז חלפו למעלה משנתיים ימים ועל מהלכיו של הנאשם בתקופה ארוכה זו מעידים תסקירי שירות המבחן.

כבר בעת מעצרו הראשוני, החל הנאשם להסתייע בגורמים הטיפולים מקצועיים בדמות העובדת הסוציאלית באגף בו היה עצור והחלו ניצני מודעתו של הנאשם לצורך בשיקום והוא הביע מוטיבציה והתגייס לטיפול שיקומי.

הנאשם עבר בהצלחה את השלבים השונים של השיקום, הכוללים טיפול בקהילה, הוסטל והשתלבות מחוץ למוסדות אלה, לאחר מכן. גורמי הטיפול דיווחו על השתתפותו של הנאשם בכל הטיפולים שנקבעו עבורו, על הבנתו את הקשיים והגורמים שהביאוהו לביצוע העבירות.

במשך שנתיים אלה הנאשם נגמל משימוש בסמים כפי שהעידו הבדיקות שנערכו לו בתקופה זו, ולאחר סיום הטיפול בקהילה, ובהמשך השהיה בהוסטל, הנאשם חזר לגור בבית הוריו והחל בעבודה חדשה, באופן המלמד כי פניו של הנאשם לחיים של עבודה ופרנסה כחוק.

על התמדתו של הנאשם בדרכו החדשה מעידה העובדה שצוינה בתסקיר, לפיה מאז החלו ההליכים בעניינו, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, במשך שנתיים.

הנאשם מבטא כיום רצון לניהול אורח חיים תקין, ללא מעורבות נוספת בפלילים והוא חושש מהשלכות ההליכים הפליליים. חששו של הנאשם נכון ומובן. השבת הנאשם עתה לבית הסוהר תפגע בהליך שיקומו ועשויה להביא לנסיגה משמעותית במצבו. נראה כי בחלוף שנתיים מביצוע העבירות, בזכות ההליך השיקומי המשמעותי שהנאשם עבר, חל שינוי מרחיק לכת באורחות חייו ומאדם שחיפש הזדמנויות להשגת רווח כספי קל באמצעות ביצוע עבירות רכוש, הפך הנאשם לאדם בוגר המבקש לקיים אורח חיים תקין ולהתפרנס בדרך חוקית.

בנסיבות אלה, עונש מאסר, ולו כזה שירוצה בעבודות שירות, יפגע בשגרת יומו ועבודתו של הנאשם ועשוי לסכל את הליך השיקום הארוך שעבר ולפיקך, על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בדרכו הנוכחית, להתמיד בעבודתו המהווה גורם מחזק ומשמעותי בתהליך שיקומו, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש מרתיע ומחדד גבולות, אשר יאפשר לו המשך קיום אורח חייו הנוכחי והמשך פיקוח הגורמים המקצועיים בשירות המבחן.

ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי על ידי החוק לחרוג ממתחם הענישה כלפי הצד המקל במקרה בו הנאשם השתקם או אם קיים סיכוי של ממש שישתקם.

שיקום, לטעמי, לא חייב להתבצע באמצעות גורמים חיצוניים כהליך גמילה, שרות המבחן וכדו'. לעיתים, השיקום הוא שיקום עצמי המתבצע דרך עבודה עצמית של הנאשם והמבוסס על כוח רצונו של האדם.

ראיתי לפניי אדם צעיר ומכור לשעבר אשר חטא כמתואר, וכעת הוא חש כישלון צורב בשל מעשיו. תחושה זו לעיתים נובעת כתוצאה מסנקציה משפטית, ולעיתים, כפי שקרה וקורה במקרה דנן, היא נובעת מתהליך שעבר על הנאשם עצמו באמצעות ההליך המשפטי עוד בטרם נכתבה ה"שורה התחתונה" של גזר הדין.

שוכנעתי, וכך עולה גם מכתב האישום ומדבריו של הנאשם, כי בבסיס מעשיו של הנאשם עמדה חוסר מחשבה תחילה וכניעה לדחפיו ולהתמכרותו.

אני סבור, לאור המפורט לעיל, כי ניתן להסיק שהנאשם עבר הליך של שיקום.

שיקום, ככל חזרה בתשובה, מקורו בהכרת החטא, בהכרת חומרתו ובתחושה כי מדובר בנקודת מפנה שממנה ואילך "ימריא" החוטא מעלה לדרך חדשה.

לטעמי, במקרה דנן, גוברים שיקולי השיקום על השיקולים שבאינטרס הציבורי. הנאשם עבר במסגרת ההליך הפלילי

הקשור לתיק זה, חקירות ודיונים משפטיים שהציבו אותו אל מול המערכת. אני סבור, כי זה הזמן לפתוח לו פתח, ולו קטן, כדי להחזירו לתחום הנורמטיבי, לצידה של המערכת ולא לנגדה.

לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים ברי הפעלה: ת"פ 41085-01-12 בו נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות התפרצות או היזק לרכוש בזדון, ובת"פ 54168-03-14 בו נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירה של גניבת רכב.

שני המאסרים המותנים חלים בענייניו והעבירות דנן מביאות להפעלתם, אלא שגם לעניין זה ראה המחוקק חשיבות בהמשך שיקומו של אדם שעבר הליך טיפולי לגמילה מסמים. סעיף 85(א) לחוק העונשין, כי במקרה כזה, בית המשפט רשאי להשתמש בסמכותו להאריך את המאסר המותנה, אף יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר המותנה משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם והפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, זאת בתנאי שאין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי.

"לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת" - כך לימדונו חז"ל. הימין המקרבת חזקה מן השמאל הדוחה. השיקום המקרב גדול מהגמול המעניש. לא בכל פעם נכון יהיה להשתמש בכלי זה - אך בתיק זה נכון וראוי לעשות כן.

לפיכך, בהתחשב בהליך השיקומי שהנאשם עבר ובנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, הרי שסבור אני כי מדובר באחד המקרים המתאימים להארכת המאסרים המותנים ולקביעת עונש אשר מצוי למטה מחלקם התחתון של מתחמי הענישה הראויים, וכך אני קובע.

נוכח כל האמור, לאחר ששקלתי את כל הנדרש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 420 שעות. שירות המבחן יגיש תכנית מתאימה לאישור בית המשפט עד ליום 15.2.20. כך או כך, ביצועו של רכיב עונשי זה לא יחל לפני יום 1.4.20.**
- 2. צו מבחן למשך שנתיים מהיום אשר במהלכו ילווה שירות המבחן את הנאשם ויפקח על המשך שיקומו.**
- 3. המאסרים המותנים אשר הוטלו במסגרתם של ת.פ. 41085/01/12 וכן ת.פ. 54168-3-14 למשך שנתיים נוספות מהיום.**
- 4. פיצוי בסך 4,000 ₪ למתלונן בת"פ 3761-03-18, אשר ישולם עד יום 1.2.2021 לקופת בית המשפט.**
- 5. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת בת"פ 18675-08-17, אשר ישולם עד יום 1.2.2021 לקופת בית המשפט.**
- 6. המוצגים בתיק (לרבות כסף מזומן אשר נתפס) יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעתו של רשם המוצגים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' טבת תש"פ, 06 ינואר 2020, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.